

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: J. V., zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2020 čj. KUJCK 120093/2020, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 4. 2021, čj. 54 A 8/2020-37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a dosavadní průběh řízení

[1] Rozhodnutím Městského úřadu Třeboň, odbor právní (dále „správní orgán I. stupně“) z 11. 6. 2020, čj. D123/19-KL byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném od 1. 1. 2019, porušením ustanovení § 18 odst. 3 tohoto zákona. Přestupek měl spáchat z nedbalosti tím, že dne 13. 6. 2019 při řízení vozidla překročil nejvyšší zákonem dovolenou rychlost mimo obec o 50 km/h a více, neboť mu byla (po odečtu odchylky) naměřena rychlost 163 km/h. Za uvedené protiprávní jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců s účinností ode dne právní moci tohoto rozhodnutí. Současně mu byla uložena též povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Žalovaný výše uvedeným rozhodnutím změnil výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že opravil chybu v číselném označení vyhlášky č. 520/2005 Sb., ve zbytku odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil.

[2] Žalobu podanou proti rozhodnutí žalovaného Krajský soud v Českých Budějovicích zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem. Nepřisvědčil žalobní námitce, podle níž fotografie z rychloměru neprokazuje, že bylo měřeno právě vozidlo žalobce, neboť registrační značka jeho vozidla X není na fotografii čitelná, a proto není zřejmé, na základě jakého řádného důkazu správní orgán dospěl k závěru, že se toto vozidlo pohybovalo rychlostí minimálně 163 km/h. Podle krajského soudu je součástí správního spisu oznámení přestupku podepsané se žalobcem, k němuž je přiložena dokumentace zachycující příjezdající vozidlo, na němž je dostatečně čitelná jeho registrační značka. Na fotografii označené křížem za účelem potvrzení správnosti měření z dálky značka čitelná není, ale po zvětšení je připojen detail značky, která je jednoznačně čitelná. Dále je připojena fotodokumentace zachycující žalobce při jednání se zasahujícím příslušníkem Policie ČR. Správní orgány tak na základě takto zjištěného skutkového stavu doloženého snímkem měřeného vozidla, s nimiž nelze manipulovat, uzavřely, že žalobce se dopustil uvedeného přestupku.

[3] Žalobce dále namítl procesní pochybení správních orgánů spočívající v neprovedení svědecké výpovědi spolujezdkyně, již mělo být prokázáno tvrzení, že rychloměr měl jednu úřední značku poškozenou. Neporušenost úřední značky na rychloměru tak v řízení nikdo nezjišťoval. Krajský soud uvedl, že z připojené fotodokumentace je zřejmé, že přestupek je projednáván se žalobcem, který z vozidla vystoupil. Žádná jiná osoba, která by při jednání s policisty byla přítomna, není na fotodokumentaci zachycena, a proto není tvrzení žalobce, že by poškození úřední značky rychloměru mohla potvrdit spolujezdkyně, nijak podložené. Krajský soud se ztotožnil se závěrem správních orgánů o nadbytečnosti provedení navrhované svědecké výpovědi, neboť skutečnost, jež měla být touto výpovědí dokazována, byla s praktickou jistotou zjištěna. Zdůraznil rovněž, že žalobce při projednávání přestupku nikterak nezpochybnil samotné měření ani použitý rychloměr a pouze vysvětloval, jaké okolnosti jej vedly k tomu, že se rychlé jízdy dopustil. Z toho důvodu dodatečně namítané výhrady k použitému rychloměru působí v kontextu dalších žalobních námitek jako účelové.

[4] Důvodnou krajský soud neshledal ani námitku zpochybňující údaj o místu měření (spáchání přestupku). Z podkladů založených ve spise totiž nevyplývá, že místem měření byly Halámky č. 78, jak tvrdil žalobce, neboť tato adresa představuje bydliště žalobce, nikoli místo spáchání měření. Správní orgán tudíž žádné místo nevygeneroval.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[5] Žalobce (dále „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Podle stěžovatele krajský soud napadeným rozsudkem potvrdil správní rozhodnutí, jehož skutkový stav nemá oporu ve spisovém materiálu. Konkrétně uvedl, že odkaz krajského soudu na oznámení přestupku je pro posouzení věci irelevantní. Toto oznámení sice svědčí o tom, že policisté zastavili vozidlo stěžovatele, nikoliv však, že by právě toto vozidlo bylo změřeno. Nadto, oznámení přestupku není důkazem. Ani tvrzení, že policisté udrželi s vozidlem vizuální kontakt, není relevantní, neboť v takovém případě je jediným důkazem o tom, že bylo změřeno právě vozidlo stěžovatele, tvrzení policistů v oznámení o

pokračování

přestupku, které ani není spolehlivé. Stran odkazu na stěžovatelovo vysvětlení, proč jel rychleji, je nutno konstatovat, že sice připouští, že jel rychleji, to však nedokazuje, že jel právě takovou rychlostí, která je mu kladena za vinu. Navíc ani případné doznání přestupce nezbavuje správní orgány povinnosti spáchání přestupku prokázat.

[7] Krajský soud připustil, že na fotografii, na které je zaměřeno křížkem měřené vozidlo, registrační značka čitelná není. Stěžovatel namítl, že právě tato fotografie je fotografií z měření. Druhá, největší fotografie nemůže být fotografií z měření, nejde ani o zvětšeninu fotografie z měření, neboť je zjevně pořízena z jiného úhlu. Co se týče zvětšeniny registrační značky, na kterou odkazuje krajský soud, pak není podle stěžovatele zřejmé, zda je pořízena ze snímku z měření, nebo z druhého snímku. Stěžovatel pak nesouhlasí ani s tvrzením krajského soudu, že na zvětšenině je registrační značka čitelná. Byl totiž nahlízet do správního spisu, jenž obsahoval záznam z rychloměru. Registrační značka vozidla však ani na tomto snímku čitelná není. Uvedené stěžovatel doložil kopií příslušného listu spisu, jak mu byla předána při nahlížení. Podle stěžovatele je tedy podstatné, že ke dni rozhodování žalovaného byla ve spise založena fotografie z rychloměru, na které registrační značka vozidla stěžovatele čitelná není. Dovozuje z toho možnost, že žalovaný předal krajskému soudu jinou verzi spisu, s jinými či kvalitnějšími snímky.

[8] Co se týče odkazu krajského soudu na připojenou fotodokumentaci zachycující stěžovatele při jednání s policisty, ověřovací list a osvědčení o proškolení obsluhy, namítl stěžovatel, že tyto důkazy nemají žádnou relevanci ohledně toho, zda bylo změřeno právě jeho vozidlo. Ani krajský soud žádnou takovou relevanci nedovozuje či nevysvětluje. Stěžovatel nepopírá, že byl policisty zastaven, namítá však, že není zřejmé, zda bylo měřeno právě jeho vozidlo. Policisté se jednoduše mohli splést, měřeno bylo na vzdálenost téměř 200 metrů, kdy pouhým okem vozidlo prakticky není viditelné a i samotné měření musí být prováděno s velkým přiblížením obrazu.

[9] Dále stěžovatel namítl, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku, zda došlo k procesní vadě v důsledku neprovedení jím navrhaného důkazu svědeckou výpovědí spolujezdkyně výpovědí za účelem prokázání tvrzení, že rychloměr měl jednu úřední značku poškozenou. Případně krajský soud potvrdil správní rozhodnutí, ačkoli nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav právě z důvodu nevyslechnutí spolujezdkyně. K tomu uvedl, že skutečnost, že spolujezdkyně není na fotografiích zachycena mimo vozidlo, neznamená, že se mimo vozidlo nenacházela. Patrně se v momentě pořizování fotografie nacházela u rychloměru a prohlížela si jej. Nesouhlasí ani s argumentem krajského soudu, že nijak nepodložil své tvrzení o tom, že poškození úřední značky rychloměru by mohla potvrdit spolujezdkyně. Podle § 52 správního řádu byl stěžovatel povinen označit důkazy na podporu svých tvrzení, což také učinil. Správní orgány však jím navrhaný důkaz neprovedly, aniž k tvrzené skutečnosti existovaly důkazy jiné. Navrhovaný důkaz proto nemohl být nadbytečný, jak uvedl krajský soud. Pokud stěžovatel již ve správním řízení upozornil na poškození úřední značky rychloměru, nemůže být pravdivé tvrzení, že ze strany správního orgánu nevyvstaly pochybnosti o provedeném měření, resp. že dokazovaná skutečnost byla zjištěna s praktickou jistotou. Správní orgány totiž neprovedly důkaz potřebný ke zjištění stavu věci, neboť ve spise nebyl žádný důkaz o stavu úředních značek na rychloměru. Znemožnily tak stěžovateli, aby unesl své břemeno tvrzení.

[10] Stěžovateli ani nelze vytýkat, že na poškození úřední značky neupozornil již na místě při projednávání přestupku, ale až ve správním řízení poté, co jej správní orgán I. stupně vyzval k vyjádření k podkladům rozhodnutí. Pokud mu správní orgány i krajský soud takový postup přičetly k tíži, porušily jeho právo na obhajobu. Vzhledem k tomu, že poškozením úřední značky zaniká platnost ověření rychloměru ze zákona, neměl důvod postupovat podle § 11a zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, neboť ani případné přezkoušení měřidla by na tom nemohlo ničeho změnit.

[11] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že stěžovatelem přiložená kopie z výstupu rychloměru je znehodnocena provedeným kopírováním, a proto není registrační značka čitelná. Ve správním spise je však jako důkaz založen originál záznamu měření pořízený použitým rychloměrem. Registrační značka vozidla je zcela čitelná na fotografii přibližující vozidlo a na detailu předmětné registrační značky, není proto žádných pochyb, že jde o vozidlo stěžovatele. Podle žalovaného měl stěžovatel skutková zjištění ohledně úřední značky rychloměru namítat na místě spáchání přestupku, resp. je poznamenat do oznámení přestupku, což však neučinil. Zpětně je nelze ověřit. Ze spisového materiálu neplynou v tomto ohledu žádné pochybnosti. Nic neukazuje na to, že by měření rychlosti bylo provedeno rychloměrem s poškozenými úředními značkami. Žalovaný se plně ztotožnil s názorem krajského soudu, podle nějž je zcela nepodložené tvrzení stěžovatele, že by svědecká výpověď spolujezdkyně potvrdila poškození rychloměru.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[12] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s., s účinností od 1. 4. 2021, platí, že rozhodoval-li po 31. 3. 2021 před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce, a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Při rozhodování o přijatelnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vychází z judikturně ustálených kritérií, která pramení ze závěrů usnesení NSS z 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS. Tyto závěry jsou použitelné i po novele soudního řádu správního zákonem č. 77/2021 Sb. (srov. usnesení NSS z 5. 8. 2021, čj. 10 Azs 196/2021-30, bod 4).

[13] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[14] Úvodem Nejvyšší správní soud uvádí, že veškeré stěžovatelovy námitky se týkají otázky zjišťování skutkového stavu. Patří mezi ně námitka týkající se identifikace vozidla na fotografiích z rychloměru, již stěžovatel zpochybňuje, že bylo změřeno právě jeho vozidlo, jakož i námitka, že správní orgány i krajský soud pochybily tím, že nepřistoupily k výsledku spolujezdkyně, v důsledku čehož nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav ohledně tvrzeného poškození úřední značky rychloměru.

[15] Je třeba připomenout, že je to především krajský soud, který je oproti Nejvyššímu správnímu soudu povolán zhodnotit napadené správní rozhodnutí v tzv. plné jurisdikci, včetně otázek skutkových, o nichž si sám učiní úsudek. Zásah ze strany Nejvyššího správního soudu je v tomto ohledu výjimečný a omezuje se zpravidla na vady řízení a dokazování ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (rozsudky NSS z 1. 3. 2017, čj. 6 As 256/2016-79, bod 21, z 13. 5. 2020, čj. 6 Afs 7/2020-52, bod 23, z 8. 6. 2022, čj. 10 Ads 198/2021-43, bod 11, či usnesení NSS z 31. 8. 2022, čj. 8 Ads 288/2021-41, bod 21).

pokračování

Nejvyšší správní soud má tedy v řízení o kasační stížnosti zasahovat do hodnocení skutkových otázek, které provedl krajský soud, pouze tehdy, bylo-li řízení před krajským soudem zatíženo vadou. Tak tomu však v nyní projednávané věci nebylo.

[16] Krajský soud v rámci vymezeném uplatněnými žalobními body přezkoumal postup správních orgánů a dospěl k přezkoumatelnému závěru, že správní orgány postupovaly v souladu s platnou právní úpravou, v rozhodnutí popsaly, z kterých důkazů vycházely a tyto důkazy jednoznačně ověřovaly skutek, na základě kterého správní orgány vyslovily svůj závěr. V reakci na konkrétní námitky krajský soud uvedl, že součástí správního spisu je oznámení přestupku, k němuž je přiložena dokumentace zachycující přijíždějící vozidlo. Ač na fotografii označené křížem za účelem potvrzení správnosti měření z dálky značka čitelná sice není, po zvětšení je připojen detail značky, která je jednoznačně čitelná. Na základě takto zjištěného skutkového stavu krajský soud potvrdil závěr správních orgánů, že se stěžovatel dopustil uvedeného přestupku. Ohledně tvrzení o poškození úředních značek na rychloměru spojeného s námitkou spočívající v nevyslechnutí spolujezdkyne pak krajský soud, mimo jiné, zdůraznil, že stěžovatel při projednávání přestupku nikterak nezpochybnil samotné měření ani použitý rychloměr a pouze vysvětloval, jaké okolnosti jej vedly k tomu, že se rychlé jízdy dopustil. Z toho důvodu dodatečně namítané výhrady k použitému rychloměru působí v kontextu dalších žalobních námitek jako účelové.

[17] Tyto závěry krajského soudu odpovídají ustálené rozhodovací praxi a Nejvyšší správní soud k nim nemá výhrady, které by odůvodnily, aby se věci sám meritorně zabýval.

[18] Pokud jde o kasační námitku, že oznámení přestupku není důkazním prostředkem, je třeba upozornit, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu nejsou fotografie z rychloměru, o něž správní orgány i krajský soud opřely své závěry, úředním záznamem ani oznámením přestupku. Naopak, jde o samostatný (listinný) důkazní prostředek, jenž lze užít k provedení důkazu za účelem zjištění skutkového stavu. Již v rozsudku ze 4. 4. 2019, čj. 1 As 476/2018-32, bod 13, Nejvyšší správní soud připomněl, že „[V] případě přestupků spočívajících v překročení dovolené rychlosti povětšinou slouží jako podstatný důkaz o vině řidičů záznam z měřicího zařízení obsahující fotografii měřeného vozidla. Pro dokreslení situace správní orgány jako podpůrný podklad využívají úřední záznamy a oznámení o přestupku vyhotovené zasahujícími policisty. Obecně lze říci, že uvedená kombinace podkladů často poskytuje dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostál požadavkům § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (viz např. rozsudek NSS ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014-70)“.

[19] Judikatura Nejvyššího správního soudu se opakovaně zabývala i námitkou, že na zvětšenině fotografie z rychloměru není registrační značka čitelná, jakož i tvrzením, že žalovaný předal krajskému soudu jinou verzi spisu, s jinými či kvalitnějšími snímky. Odkázat lze např. na rozsudek NSS z 6. 5. 2020, čj. 1 As 484/2019-32, body 15 až 17, či na rozsudek z 27. 4. 2015, čj. 8 As 181/2014-53, bod 18, podle něž černobílá fotografie, již stěžovatel přiložil k žalobě, je kopií originálu barevné fotografie, která je založena ve správním spise. Z toho, že na černobílé kopii fotografie není viditelný záměrný kříž, nelze dovozovat, že správní orgán nepředložil žalobci originál předmětné fotografie, manipuloval se spisem a utajoval důkazy, jak se bez bližšího zdůvodnění stěžovatel

domníval. Ani jiné okolnosti nenasvědčují tomu, že by se správním spisem bylo jakkoli manipulováno. Vzhledem k tomu, že uvedené závěry plně dopadají i na nyní projednávanou věc, Nejvyšší správní soud nemá pochyb o tom, že ve správním spise byly od počátku zařazeny kvalitní barevné fotografie, na nichž je registrační značka stěžovatelova vozidla jasně čitelná. V opačném případě by tato registrační značka ani nemohla být uvedena v záznamu z rychloměru a správní orgány by neměly vůbec možnost zjistit, o či vozidlo jde.

[20] Na námitku spočívající v poškození úřední značky rychloměru pak plně dopadají závěry rozsudku NSS z 26. 7. 2017, čj. 2 As 323/2016-45, bod 22. Ačkoli stěžovatel v nyní projednávané věci opakovaně tvrdil, že poškození úřední značky zjistil již na místě samém a měl tak řadu příležitostí k dřívějšímu uplatnění své (nepodložené) argumentace, vznesl ji poprvé až ve vyjádření doručeném 25. 3. 2020 správnímu orgánu I. stupně, tedy s odstupem více než devíti měsíců od spáchání přestupku. Z uvedeného rozsudku plyne, že jde k tíži stěžovatele, pokud se svojí argumentací tak dlouho otálel. Krajský soud k tomu přílehavě odkázal na rozsudek NSS z 9. 11. 2016 čj. 1 As 300/2015-35, bod 21. Jeho závěr o účelovosti uvedené námitky je proto v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu.

[21] Námitka, že fotografie s čitelnou registrační značkou stěžovatelova vozidla nemůže být zvětšeninou fotografie z měření, neboť je zjevně pořízena z jiného úhlu, je nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s. Stěžovatel ji totiž v řízení před krajským soudem neuplatnil, ač mu v tom nic nebránilo, resp. netvrdí, že by mu v tom cokoli bránilo. V žalobě ani později v řízení před krajským soudem neargumentoval, že zvětšené fotografie neodpovídají fotografii z měření (se záměrným křížem rychloměru). Naopak, z žalobního tvrzení (bod 3 žaloby) plyne, že stěžovatel vycházel z toho, že jde v případě všech tří fotografií o tentýž snímek, pouze zvětšený.

IV. Závěr a náklady řízení

[22] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že krajský soud v rozsahu přípustných kasačních námitek nepochybil při výkladu hmotného ani procesního práva. Zbylá námitka je nepřípustná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. jako celek odmítl pro nepřijatelnost.

[23] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu NSS z 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, část III. 4., a usnesení NSS z 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, bod 18). Stěžovatel neměl v řízení úspěch, a právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Žalovanému, jenž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti měl, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. prosince 2022

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu